YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

11 päivänä marraskuuta 1999 *

Asiassa C-315/98,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet B. Mongin ja L. Pignataro, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston osastopäällikkö, professori U. Leanza, avustajanaan valtion-asiamies D. Del Gaizo, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY (EYVL L 157, s. 1) ja EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón (esittelevä tuomari), C. Gulmann ja J.-P. Puissochet,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,

kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 23.9.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.8.1998 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY (EYVL L 157, s. 1; jäljempänä direktiivi) ja EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 20 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 30.6.1996 mennessä ja ilmoitettava siitä välittömästi komissiolle.

3 Koska komissio ei ollut saanut Italian hallituksen ilmoitusta direktiivin saattamisesta osaksi Italian oikeusjärjestystä, eikä sillä ollut hallussaan muutakaan tätä koskevaa tietoa, se lähetti 16.1.1997 kyseiselle hallitukselle virallisen huomautuksen kehottaen sitä esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

4 Italian hallitus ilmoitti 30.4.1997 päivätyllä kirjeellä, että direktiivi oli liitetty yhteisöjä koskevan, vuosien 1995—1996 lakiehdotuksen liitteeseen D.

5 Koska komissio totesi, ettei mitään toimenpiteitä ollut toteutettu direktiivin täytäntöönpanemiseksi, se lähetti 24.11.1997 Italian tasavallalle perustellun lausunnon kehottaen sitä toteuttamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden määräajassa tiedoksiannosta.

6 Italian hallitus ilmoitti 13.2.1998 komissiolle direktiivin täytäntöönpanoa koskevan asetusehdotuksen. Se ilmoitti lisäksi 26.5.1998 yhteisöjä koskevasta, vuosien 1995—1996 laista nro 128, jonka liite D sisältää direktiivin lisäksi sellaisia direktiivejä, jotka on vielä saatettava voimaan ministeriön asetuksella.

7 Koska komissio kuitenkin totesi, ettei direktiiviä ollut saatettu voimaan tällä lailla nro 128, se nosti käsiteltävänä olevan kanteen.

8 Italian hallitus väittää, että direktiivin säännökset on jo saatettu voimaan lukuisilla kiertokirjeillä, jotka annettiin kauppamerenkulkuministeriön 22.6.1982 päivätyn ensimmäisen kiertokirjeen, III-sarja, nro 60, jälkeen, joka oli annettu vuoden 1982 Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevien päätöslauselmien, joiden säännökset on pääasiassa sisällytetty direktiiviin, mukaisesti.

9 Italian hallitus toteaa myös, että ministeriön asetusehdotus on jo edennyt pitkälle hyväksymismenettelyssä.

10 Italian hallituksen esittämien erilaisten kiertokirjeiden osalta on riittävää todeta, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen mukaista velvoitetta ei voida pätevästi täyttää pelkillä hallinnollisilla käytännöillä, joita voidaan hallinnon sisäisesti muuttaa ja joita ei julkaista asianmukaisella tavalla (ks. erityisesti asia C-316/96, komissio v. Italia, tuomio 16.12.1997, Kok. 1997, s. I-7231, 16 kohta).

11 Ministeriön asetusehdotuksen antamisen osalta on todettava, että arvioitaessa perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen kanteen osalta sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (em. asia komissio v. Italia, tuomion 14 kohta).

12 Näin ollen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut kyseisen direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

13 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Italian tasavalta ei ole noudattanut alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Edward Moitinho de Almeida Sevón

Gulmann Puissochet

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä marraskuuta 1999.

R. Grass

kirjaaja

D. A. O. Edward

viidennen jaoston puheenjohtaja